

stillede Forslag, med Sidebane til Horsens, idet jeg nemlig er forfikkret om, at det kun vilde have beløbet sig til $\frac{2}{3}$ af, hvad denne Horsens Sidebane vil koste; at lægge den hele Jernbane til Standerborg Sø, at gjenneffjære de Landstrimler, som ligge mellem Søerne, med Canaler, at indrette Sluser, den hele Expropriation eller Kjøbet af Eiendommene, Etableringen af Dampstibe etc., det vil kun, siger jeg, beløbe sig til $\frac{2}{3}$ af, hvad Horsens Sidebane vil koste, og man vilde altsaa derved have holdt sig indenfor den oprindelige bestemte Sum. Vi havde vundet alt det, som Regjeringen paastaar, at der vil vindes ved at gaae denne Vej til Aarhus, og vi havde endog sikket den bedste Deel af Gudenaadalen, med Vandveien ligetil Silkeborg, en Distance af omtrent $6\frac{1}{4}$ Mil. gjenneff Søerne. Den ærebe Minister var ikke villig til at lytte til en saadan Endring af, hvad der var vedtaget; intet æret Medlem, som ved anden Behandling har stemt for det Forslag, der nu staaer som § 2, har anmodet mig om at foreslaae en Endring, og jeg var altsaa ikke istand til at foretage mig Noget. Derimod har den ærebe Minister fundet det rigtigt at stille et Forslag til Forandring, nemlig det under Nr. 2; derved gaaer Regjeringen altsaa bort fra sit oprindelige Forslag, derved optager Regjeringen alt Muligt, hvad den kan faae med af det gamle saakaldte Stikstikjobstjernbaneproject, der mangler slet ikke Andet for at gjøre det til et fuldstændigt Stikstikbaneproject, end at det skulde have taget Grenaa, Ebeltoft og Mariager med, saa var det complet. Det er den kostbareste Vej, som det er muligt at gaae, og det er jo at følge Vandet saa nær som muligt. Men hvad siger Ministeren endvidere? Han siger, at naar vi nu ville gaae den Vej, saa skulle vi have Udsigt til en Dag at komme til Gudenaadalen, thi saa vil man enten fra Veile grave sig ind i Gudenaadalen, eller man vil gaae gennem Gudenaadalen med Sidebane til Horsens, begge Dele Projecter af betydelig Kostbarhed og efter min Overbeviisning af mindre end tvivlsom Nytte. Jeg vil tilstaae, at det hele Forslag ligeoverfor, hvad Regjeringen oprindeligt har foreslaaet, er af den Natur, at man virkelig fristes til at sige: Man maa see det for at troe det. Ved at forelægge

dette Lovforslag har den ærebe Minister om den Linie, som jeg nu nævnte, og som jeg udtrykkelig sagde, at jeg for min Person vilde være gaaet over til, med den Forandring, som jeg har tilladt mig at fremhæve for det ærebe Thing, erklæret: Her er en Bane, som Regjeringen er bleven enig om at forelægge for Thinget, det er ikke en Fredericia-Veile Bane, men det er en Vandrup-Vellinge-Horsens-Aarhus Bane.

Den ærebe Minister siger, at han ikke vidtløftig vil gaae ind paa de Grunde, der have bevæget Regjeringen til at vælge den, men at det vil være den Linie, som den foretrækker, og at det er den Mening, — jeg citerer her Ordene „som har fundet Regjeringens og Hs. Majestæts Bisalb“. Hvorledes er det da muligt, at det Forslag, den ærebe Minister nu har gjort, skal kunne finde Regjeringens og Hs. Majestæts Bisalb, thi det er jo accurat det, der ikke er kommen i Betragtning ved det forelagte Lovudkast. Den ærebe Minister har foreløbig affluttet tre Contracter, lad mig kalde dem saaledes, og deraf har han valgt den ene og forelagt den i Lovsform til vor Overveielse og Vedtagelse. En fra den ærebe Ministers noget afvigende Plan, men dog en saadan, der er overensstemmende med den ene af Contracterne, alene med Undtagelse af, at der ikke er bevilget en Sidebane til Horsens, blev vedtaget af Thinget, og havde den ærebe Minister foreslaaet denne Sidebane, saa havde han været fuldkommen consequent, og det havde da nu til tredie Behandling beroet paa Thinget, om det vilde give ham denne Sidebane, eller ikke. Han kunde ogsaa have sagt: jeg bliver ved mit oprindelige Forslag, men saaledes at gaae fra dette over til et, der ikke har fundet Regjeringens eller Hs. Majestæts Bisalb, det er mig uforstaaeligt. Jeg kan saaledes ikke troe Andet, end at den rigtige Fremgangsmaade vilde være, at de Herrer, der ved anden Behandling stemte for Vedtagelsen af mit daværende Forslag under Nr. 7, den nuværende § 2, idetmindste foreløbig blive derved. Det er jo muligt, at dette Lovforslag kommer tilbage fra et andet Sted, hvor det underkastes en bedre Kritik, som jeg troer det hedder; men